

21. Не всѣки, който Ми казва: Господи, Господи! ще влѣзе въ Царство Небесно, а оня, който изпълнява волята на Моя Отецъ Небесенъ.

22. Мнозина ще ми кажатъ въ оня день: Господи, Господи! нѣ въ Твое ли име про-рокувахме? И нѣ въ Твое ли име бѣсове из-гонвахме? И нѣ въ Твое ли име много чу-деса правѣхме?

23. И тогава ще имъ кажа открито: ни-кога не съмъ ви познавалъ; махнете се отъ Мене вие, които вършите беззаконие.

24. И тъй, всѣкиго, който слуша тия Мои думи и ги изпълнява, ще оприлича на благо-разуменъ мжжъ, който си съгради кѣщата на камъкъ;

25. и завалѣ дѣждъ, и придойдоха рѣки, и духнаха вѣтрове, и напрѣха на тая кѣща, и тя не рухна, защото бѣше основана на камъкъ.

26. А всѣки, който слуша тия мои думи и ги не изпълнява, ще заприлича на глупавъ челоувѣкъ, който си съгради кѣща на пѣськъ;

27. и завалѣ дѣждъ, и придойдоха рѣки, и духнаха вѣтрове, и напрѣха на тая кѣща, и тя рухна, и струтването ѝ бѣше голѣмо.

28. И когато Иисусъ свърши тия думи, народътъ се чудѣше на учението Му,

29. защото Той ги поучаваше като та-къвъ, който има власть, а нѣ като книжни-цитѣ (и фарисейтѣ).

(21) Лук. 6, 46. Иаков. 1, 22. Римлян. 2, 13. Иоан. 6, 40. (23) Лук. 13, 25, 27. Псал. 6, 9. (24) Лук. 6, 47—48. (28) Мат. 22, 33. Марк. 1, 12. Лук. 4, 32.